

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5T/7/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612010189
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2012:3612010189.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Dušanom Ďurianom v trestnej veci obžalovaného E. J., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.10.2012, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

E. J. C. Z. F. S., nar. XX.XX.XXXX Y. R., trvale bytom L., Č.. XXX,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e :

dňa 28.03.2012 v čase okolo 14:00 hod. v L. Y. K. G. R.. Č. XXX pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol svoju družku F. E. a to tak, že ju chytil oboma rukami okolo krku a začal ju škrtiť, pričom jej vulgárne nadával a vyhrážal sa jej zabitím, pričom ju silno stláčal v oblasti ramien, následne odišiel preč a vrátil sa domov, kde si ľahol spať a v čase okolo 18:00 hod. sa zobudil a opätovne fyzicky napadol svoju družku F. E. a to tak, že ju chytil oboma rukami okolo krku a začal ju škrtiť, pričom jej oplzlo nadával a kričal, že ju zabije, čo viac krát zopakoval, čím u poškodenej F. E. vznikla dôvodná obava o jej život a zdravie, pričom pri útokoch obvineného utrpela mnohopočetné pohmoždenie a poškrabanie kože na tvári, odreniny v oblasti ušnice, v oblasti pred ľavou ušnicou, pohmoždenie krku v prednej časti ramien obojstranne s dobou narušenia obvyklého spôsobu života poškodenej v trvaní 4-5 dní,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo spôsobiť dôvodnú obavu o jeho život, čin spáchal závažným spôsobom konania, pretože ho spáchal násilím, čin spáchal na chránenej osobe, pretože ho spáchal na blízkej osobe - družke,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. d/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 23.07.2012 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske pod č.k. Pv/164/2012-46 obžalobu zo dňa 19.07.2012 na obžalovaného E. J., X.. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“) pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vo veci nariadil súd hlavné pojednávanie, na ktorom obžalovaný v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku po prednesení obžaloby vyhlásil, že „je nevinný“.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 24.09.2012 a dňa 22.10.2012 a to výsluchom obžalovaného, čítaním zápisnice o výsluchu poškodenej F. E. (ďalej len „poškodená“) z prípravného konania, zápisnice o výsluchu svedka H. E. z prípravného konania, výsledku skúšky na alkohol u obžalovaného zo dňa 29.03.2012, záznamu o lekárskom vyšetrení zo dňa 28.03.2012 a lekárskej správy zo dňa 28.03.2012, správy o povesti Obce Brodzany zo dňa 05.06.2012, odpisu z registra trestov ohľadne obžalovaného, výpisu z ústrednej evidencie priestupkov zo dňa 11.07.2012 ohľadne obžalovaného, znaleckého posudku H.. Y. R. zo dňa 28.05.2012, obsahom pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 1T/14/2009 a sp. zn. 2T/10/2010, pričom zistil skutkový stav tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní svoju vinu poprel a vypovedal zhodne ako pri svojej výpovedi zo dňa 30.03.2012 v prípravnom konaní, keď uviedol, že dňa 28.03.2012 prišiel domov z verejnoprospešných prác niečo pre 14:00 hod., mal trochu vypité, vypil nejaké to pivo, po príchode domov si urobil niečo na jedenie, poškodená F. E. nebola doma, nevie kde bola, nevedeli mu to povedať ani jej synovia H. E. C. H. E.. Keď sa najedol, išiel kúpiť reťaz na motorovú pílu, u brata na dvore ju nahodil, odtiaľ išiel na ihrisko na pivo, kde sa zdržal asi hodinu, potom sa opäť vrátil k bratovi, ktorý stále nebol doma, niečo ešte robil, pilil a opravoval. Potom išiel domov, po príchode si sadol do kuchyne, poškodená F. E. stále nebola doma, prišla domov keď sa už stmievalo, vtedy z domu odišli jej synovia a on zostal doma len s poškodenou. Slušne sa poškodenej spýtal, prečo je nahnevaná a kde bola načo začala poškodená F. E. na neho vrieskať. Potom jej začal nadávať, hovoril jej, že sa „kurví“ a podobne, ona stále vrieskala, vtedy prišiel aj jej syn H. E. a povedal mu, že prečo poškodenú bije na čo povedal, že ju nebije a iba sa hádajú. Potom sa radšej zobral a išiel za bratom odkiaľ išli spolu na ihrisko do krčmy. Keď prišiel domov, dom bol zavretý, dvere boli zamknuté, tak išiel zozadu cez komoru, v dome nebol nikto, tak sa vyzliekol, umyl, urobil si večeru a jedol. Potom prišla poškodená F. E., zbadala ho, odišla a po chvíli prišla s policajtmi a deťmi, policajti sa ho pýtali, prečo ju zbil načo povedal, že o tom nevie. policajti odišli preč. Najedol sa a ľahol si do postele v kuchyni, poškodená spala s deťmi v izbe. Ráno dňa 29.03.2012 vstal, obliekol sa a odišiel do práce, kde po neho prišli policajti a zobrali ho so sebou. Poškodenú fyzicky nenapadol, nebil ju, neškrtil a vôbec sa jej žiadnym spôsobom nevyhrážal zabitím ani žiadnym ublížením na zdraví. Je pravda, že jej nadával, ale viac by si nedovolil, lebo si je vedomý toho, že je v podmienke a nechce ísť znova do basy.

Svedkyňa - poškodená F. E. na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať s poukazom na § 130 ods. 2 Trestného poriadku. Na návrh prokurátora súd podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku prečítal zápisnicu o jej výpovedi z prípravného konania. Podľa názoru súdu bol výsluch poškodenej v prípravnom konaní vykonaný kontradiktórnym spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku, pretože ako vyplýva z vyšetrovacieho spisu výsluch bol vykonaný po vznesení obvinenia obžalovanému, po poučení poškodenej o práve odoprieť výpoveď, ktorá výslovne vyhlásila, že toto svoje právo nevyužíva pričom obžalovaný bol upovedomený o čase a mieste výsluchu poškodenej, ktorého sa nežiadal zúčastniť.

Svedkyňa - poškodená F. E. pri svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedla, že dňa 28.03.2012 bola celý deň doma teda nie ako vypovedal obžalovaný, dňa 28.03.2012 okolo 14:00 hod. ju obžalovaný pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol tak, že ju oboma rukami chytil okolo krku, škrtil ju a sácal ňou, potom ju stláčal v ramenách, celý čas jej pritom nadával do „kuriev“ a „špín“ a vykrikoval, že ju zabije lebo chodí „jebať“ za druhými, všetko trvalo asi 20 minút, potom obžalovaný odišiel preč z domu, asi o polhodinu sa vrátil a ľahol si spať, pred 18:00 hod. sa zobudil, najedol sa a opäť ju začal fyzicky napádať, stále bol pod vplyvom alkoholu, opäť ju škrtil, sácal s ňou po obývacej izbe, stláčal ju v ramenách, po celý čas jej špinavo nadával do „kuriev“ a „špín“, vykrikoval, že ju zabije lebo chodí „jebať“ za druhými, toto trvalo asi 20 minút, čím u nej vznikla obava o život a zdravie; potom vybehla pred dom a zavolała políciu, lebo sa už bála o svoj život a zdravie; počas obidvoch napadnutí bol okrem nej a obžalovaného prítomný svedok H. E., ktorý bol celý čas doma.

Svedok H. E. na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať s poukazom na § 130 ods. 2 Trestného poriadku. Na návrh prokurátora súd podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku prečítal zápisnicu o jeho výpovedi z prípravného konania. Podľa názoru súdu bol výsluch svedka v prípravnom konaní vykonaný kontradiktórnym spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku, pretože ako vyplýva z vyšetrovacieho spisu výsluch bol vykonaný po vznesení obvinenia obžalovanému, po poučení svedka o práve odoprieť výpoveď, ktorý výslovne vyhlásil, že toto svoje právo nevyužíva pričom obžalovaný bol upovedomený o čase a mieste výsluchu svedka, ktorého sa nežiadal zúčastniť.

Svedok H. E. pri svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že dňa 28.03.2012 bol doma s poškodenou (jeho mamou), kedy v čase okolo 14:00 hod. prišiel domov obžalovaný, bolo na ňom vidieť, že je opitý, najskôr sa najedol a potom začal do poškodenej vyrývať kvôli tomu, že sa musí o nich stále starať, že poškodená chodí stále upratovať k banke, potom začal poškodenej vulgárne nadávať, hovoril jej, že je pre neho iba „šľapka“, aby mu vypadla z očí, potom ju fyzicky napadol tak, že ju chytil za ruky a hodil ju na posteľ a začal ju tam škrtiť, popri tom ako ju škrtil tak na ňu kričal, že ju zabije; kričal na obžalovaného, aby poškodenú pustil, ale on ho nepočúval a stále ju škrtil, držal za ruky, poškodená ležala na zemi a obžalovaný sedel na nej, poškodená plakala, prosila obžalovaného aby ju nechal, ale on neprestával; potom išiel za babkou, povedal čo sa stalo, táto mu povedala, aby išiel naspäť a snažil sa ich oddeliť, bežal naspäť, ako prichádzal, obžalovaný išiel niekam preč, zostal s poškodenou doma; obžalovaný sa asi za polhodinu až hodinu vrátil späť, vtedy už nenadával, ľahol si a spal; on potom odišiel za babkou a keď sa niečo po 18:00 hod. vrátil domov tak videl ako na poškodenej leží obžalovaný, ktorý ju bil, škrtil, nadával jej do „kuriev“ a „šlapiek“, že „jebáva“ s inými a ako ju škrtil, tak na poškodenú kričal, že ju zabije; obžalovaný nereagoval na jeho a poškodenej kričanie nech ju pustí, pokračoval v to, že ju udieral, škrtil, nadával a kričal, že ju zabije, čo opakoval viackrát; potom ju pustil, načo sa poškodená obliekla a odišla von, on sa tiež obliekol a išiel k babke kam mu niekedy po 21:00 hod. telefonovala poškodená, aby ju išli aj s bratmi počkať pred dom, že tam ide aj s policajtmí, obžalovaný bol u nich, poškodená si za prítomnosti policajtov zoberala nejaké veci z domu a potom všetci bez policajtov išli k babke, kde prespali.

Zo zápisu o dychovej skúške je zrejmé, že obžalovaný mal dňa 29.03.2012 v čase o 10:55 hod. výsledok merania 0,73 mg/l alkoholu v dychu.

Zo záznamu o lekárskom vyšetrení zo dňa 28.03.2012 vyplýva, že dňa 28.03.2012 o 21:02 hod. bola poškodená vyšetrená lekárom s nálezom zranení v oblasti ľavej ušnice a pred ňou, zaschnutej krvi v dierke na boltci, mierna palpačná bolestivosť na oboch stranách tváre, začervenanie šije a na oboch ramenách.

Z lekárskej správy zo dňa 29.03.2012 vyplýva, že u poškodenej bolo zistené pohmoždenie a poškrabanie kože na tvári, mnohopočetné pohmoždenie krku z prednej časti a ramien obojstranne, podľa lekára zranenia mohli byť spôsobené spôsobom podľa udania poškodenej, t.j. napadnutie inou osobou.

Zo záverov znaleckého posudku znalca H. Y. R. zo dňa 28.05.2012 súd zistil, že znalec nezistil u obžalovaného závislosť od alkoholu, bol zistený abúzus alkoholu bez závislosti (t. j. nadmerné, škodlivé užívanie); znalec navrhol uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Na základe takto vykonaného dokazovania a po zhodnotení jednotlivých dôkazov a to tak jednotlivo, ako aj v súhrne, mal súd potom vinu obžalovaného za nepochybné preukázanú.

I keď obžalovaný spáchanie skutku poprel, bránil sa v podstate tým, že sa poškodenej nevyhrážal, jeho obranu súd považoval za účelovú s úmyslom vyhnúť sa trestnej zodpovednosti a trestu, ktorý mu hrozil. Vina obžalovaného bola v konaní preukázaná výpoveďou svedkyne poškodenej F. E. z prípravného konania, ktorá síce na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať, v prípravnom konaní

však vypovedala tesne po skutku a vo svojej výpovedi uvádzala rovnaké skutočnosti ako v zápisnici o trestnom oznámení. Na uvedený dôvod odopretia výpovede nemohol súd prihliadať, pretože po odopretí výpovede žiadne vyjadrenie nemá charakter dôkazu. Z rovnakého dôvodu nemohol súd prihliadať ani na listy poškodenej, pretože sú v rozpore s jej výpoveďou v prípravnom konaní, ktorá jediná má povahu zákonného dôkazu. Vina obžalovaného bola preukázaná aj výpoveďou svedka H. E. z prípravného konania, napriek tomu, že tento tiež na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať. Rovnako ani na ním uvedený dôvod odopretia výpovede nemohol súd prihliadať, pretože po odopretí výpovede žiadne vyjadrenie nemá charakter dôkazu. Nepriamo bola vina obžalovaného preukázaná aj listinnými dôkazmi najmä záznamom o lekárskom vyšetrení poškodenej a lekárskou správou, tiež zápisom o dychovej skúške obžalovaného a znaleckým posudkom, podľa ktorého obžalovaný nadmerne požíva alkoholické nápoje.

Na základe všetkých opísaných skutočností, mal súd za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania uvedeného v skutkovej vete rozsudku. Skutkový stav súd ustálil v súlade s produkovanými dôkazmi a to tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní.

Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ s poukazom na § 138 písm. d/, § 139 ods. 1 písm. c/, § 127 ods. 5 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný ako trestnoprávne zodpovedná osoba narušil záujem spoločnosti na ochrane jednotlivcov pred závažnými vyhrážkami, keď sa chránenej osobe - blízkej osobe (družke) vyhrážal smrťou a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím (fyzickým násilím a jeho hrozbou proti telesnej integrite inej osoby) spôsobom špecifikovanom v skutkovej vete tohto rozsudku, že to u nej mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o život a zdravie z ich uskutočnenia. V konaní obžalovaného ide o priamy úmysel (dolus directus) podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že obžalovaný má sklony k páchaniu trestnej činnosti. Obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom tunajšieho súdu č.k. 1T/14/2009-188 zo dňa 10.02.2009, právoplatným dňa 04.03.2009, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, výkon ktorého mu súd podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov; nakoľko sa obžalovaný v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia neosvedčil, uznesením č.k. 1T/14/2009-216 zo dňa 09.06.2010 súd rozhodol, že trest odňatia slobody v trvaní 1 rok vykoná; z výkonu trestu bol obžalovaný podmienenečne prepustený uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 4PP/126/2010 zo dňa 24.11.2010 so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky. Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom tunajšieho súdu č.k. 2T/10/2010-92 zo dňa 15.04.2010, právoplatným dňa 30.04.2010 pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ s poukazom na § 138 písm. d/, § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/, § 127 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov nepodmienenečne, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa lustrácie v Ústrednej evidencii priestupkov nemá obžalovaný žiaden záznam o priestupku. Podľa správy S. L. o povesti sa obžalovaný do obce prihlásil dňa 04.08.2009 na súp. č. XXX spolu so svojou už nebohú matkou, od 26.07.2011 bol prihlásený k trvalému pobytu na súp. č. XXX, kde majiteľkou domu je poškodená F. E., ktorá s týmto pobytom súhlasila; obžalovaný bol vedený ako uchádzač o zamestnanie a pracoval na verejnoprospešných prácach v obci, s jeho prácou boli spokojní; obecný úrad neriešil žiadne spory ani žiadne sťažnosti na obžalovaného, naopak kto potreboval pomoc obžalovaný bol ochotný ju vykonať, ako sa správval k rodine poškodenej im nie je známe, nikto z rodiny sa nesťažoval.

Pri určení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že obžalovanému nie je na prospech žiadna poľahčujúca okolnosť. Naopak v jeho neprospech svedčí priťažujúca okolnosť uvedená v § 37 písm. m/ Trestného zákona a to, že bol už v minulosti odsúdený za trestný čin. Súd preto podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona (trestná sadzba 6 mesiacov až 3 roky), za použitia § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Trestného zákona (zvýšená dolná hranica trestnej sadzby o 1/3-inu a to 16 mesiacov až 3 roky), uložil obžalovanému trest odňatia slobody v blízkosti dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby a to vo výmere 18 (osemnásť)

mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd má za to, že takto uložený trest postihuje osobu páchatela, nemá vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a zároveň zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu, aby v budúcnosti viedol riadny život a že zároveň aj vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (§ 34 ods. 1, 2 Trestného zákona).

Na základe záverov znaleckého posudku a skutočnosti, že trestný čin spáchal obžalovaný pod vplyvom alkoholu uložil mu súd podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Poškodená neuplatnila žiadnu náhradu škody preto súd o náhrade škody nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku.)

Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.